

»Guldspelmän» blev de här båda herrarna vid riksspelmansstämman i Östersund. De är från vänster Olle Falk, Offerdal, och Erik Moraeus, Orsa.

Riksspelman Falk hade guld i sin tolkning av Lapp-Nils

Han kom i sin egen hembygdsdräkt, ett bättre blåstall, från torpet i Könsta, Offerdal, till uppspelningen för Zorn-märket vid riksspelmansstämman i Östersund. De tre herrarna i juryn spetsade öronen när de hörde namnet Olle Falk. Är det inte . . . ?

Jodå. Det var den i dagarna 73-åriga Lapp-Nils-tolkaren Olle Falk, som hade tagit fiollådan under armen och rest in till Östersund för att pröva för det zornska guldmärket. Silver hade han redan. I uppspelningsrummet krängde han av sig lin-

nerocken, klämde fast fiolen under hakan och lät äkta Lapp-Nils-toner fylla rummet.

Juryn satt förstummad. Efteråt sa dess ordförande, rektor Nils Wallin, Arvika. Jag fick en chock. Detta var något äkta — något så helt an-

FORTS. PÅ SISTA SIDAN (2)

(2) FORTS. FRÅN SIDAN 7

norlunda än andra Lapp-Nils-toningar.

Olle Falk är den siste spelmannen i sitt slag i Jämtland, säger sakkunniga. Det finns ingen som tolka Lapp-Nils otaliga låtar som han. Falk har traditioner i fiol. Den äkta traditionen. Hans manér är fritt från bygdesnobb och salongsfäighet. Han är man som spelar jämtpolskan i ljusa glada toner när andra säger att skall gå i mörka, dystra.

Att Olle Falk kom att föra Lapp-Nils-traditionen vidare är inte

underligt. Atminstone tycker Falk att det är en naturlig sak. När han som fem-sex-åring fick felar handen första gången fanns just inte annat än Lapp-Nils-låtar att ta till.

— Man spelade Lapp-Nils-bröllop, på logdans och på julkaften, berättade Olle Falk. Och i den tiden gick kvinnfolket och gnom på Lapp-Nils-låtar.

Det var de båda spelmännen Olof Persa i Ede och Erik-Larsa i Offerdal som lärde Olle Falk att spela Lapp-Nils-låtarna. Båda hade spelat tillsammans med den ordförande skraddaren från Hallen.

KARVAR PÅ FIOLEN

Om Olle Falk har ett huvud som galler när det gäller tolkningen av Lapp-Nils så har han det också när det gäller fiolen. Han har sina egna vägar för att få den bästa klangen ur instrumentet. För byggarna som snickrat ihop det ska instrumentet skulle förmodligen inte känna igen sin egen produkt. Falk har filat en smula här, ka-

— Jo, det gick inte alls att låta tonerna när den var ny. Det var som att stryka en katt mothänt. Och den var stel i och gäll i sin ton.

Nu tycker jag att jag har fått en riktigt mjuk och fin.

Vid söndagens avslutning av riksspelmansstämman fick Olle Falk av rektor Nils Wallin att inte borta fiolen. Rektor Wallin är en man som ha musealt värde. Det skulle kanske något om fiolens och Olle Falks särprägel.